

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.I.35.578/219/8.

A tanács tagjai: dr. Darák Péter a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva előadó bíró, dr.
Heinemann Csilla bíró

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője: dr. Garay Rudolf ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője: dr. Bordás Ügyvédi Iroda (ügyintéző ügyvéd: dr. Bordás Vilmos) és dr.
Maródi Gabriella kamarai jogtanácsos

A beavatkozó:kerület Önkormányzata alperesi oldalon

A per tárgya: helyi adóügyben hozott közigazgatási határozat

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes 50. sorszám alatt

A felülvizsgálni kért jogerős határozat: a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság
45.K.30.526/2018/49. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 45.K.30.526/2018/49. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 121.800 (százhuszonegyezer-nyolcszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

- [1] A B., ... kerület egymással szomszédos ... és ... helyrajzi számú, az ingatlan nyilvántartásban „kivett beépítetlen terület” megnevezésű ingatlanok természetben a ... szám alatt találhatók. Az ingatlanoknak felperes 1994. augusztus 30. napjától 1/1 arányban tulajdonosa, azokat a B. kerület Önkormányzatától (a továbbiakban: beavatkozó) vásárolta.
- [2] A beépítés érdekében a felperes kérte a két ingatlan szabályozását és egyesítését. A beavatkozó az ... és ... helyrajzi számú ingatlanok egyesítését ... hrsz. alatt (a továbbiakban a két helyrajzi szám együtt: Ingatlan) az 1996. július 15-én kelt XIV-103/1996. számú határozatában engedélyezte, 1085m² alapterülettel. A felperes 1996. október 14-én kelt IX-1966/3/1996.-IX-2424/1996. számon kapott építési engedélyt az Ingatlanon 3 lakásos lakóház, támfal és kerítés rendeltetésű 4 szintes épületre. A beavatkozó az 1998. március 24-én kelt XIII-130/98. számú határozatával az Ingatlan egy részét közterület céljára leszabályozta. A felperes az 1999. augusztus 12-én kelt IX-1673/1999. számú határozattal kapta meg a felépítményre vonatkozó használatbavételi engedélyt, akként, hogy a helyszíni szemle szerint az elvégzett építési munka megfelel az építési engedélynek. Az ingatlannyilvántartáson sem a leszabályozást, sem a telekegyesítést, sem a beépítést nem vezették át.
- [3] A beavatkozó 1997. január 1. napjával vezette be az építményadót a 23/1996. (XII.4.) rendelettel (a továbbiakban: Ép.Ör.), 2007. január 1-től a kommunális adót a 20/2006.(XII.13.) rendelettel (a továbbiakban: Komma.Ör.) és a 26/2010.(XII.14.) rendelettel (a továbbiakban: Telek.Ör.) 2011. január 1-ével a telekadót. Az elsőfokú adóhatóság 2015. szeptember 21. napján a ... hrsz.-ú ingatlan után telekadó bevallás benyújtására szólította fel felperest, aki ennek eleget tett, és úgy nyilatkozott, hogy a telken épület nem található. Az elsőfokú adóhatóság a bevallás alapján a 2011-2015. évekre évente 107.000 forint, összesen 535.000 forint telekadót vetett ki a ... hrsz.-ú ingatlanhoz tartozóan.
- [4] Az elsőfokú adóhatóság 2016. június 13. napján mind a ..., mind a ... hrsz.-ú ingatlanra kommunális adó, építményadó és telekadó adónemekben bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést rendelt el 2011-2016. adóévekre. Az ellenőrzés megállapította, hogy a felépítmény két ingatlanon fekszik, a telekadóhoz szükséges adatok helyrajzi számonként történő elszámolás azonban nem oldható meg; ezért a két telket a telekadó vonatkozásában egyként kezelte. Az alapterület számítás során megállapították, hogy a közterület céljára történt leszabályozás nincs átvezetve az ingatlannyilvántartáson de a Fővárosi Bíróság kisajátítási kártalanítási ügyben keletkezett 18.K.40.159/1999/15. számú, jogerős ítéletre tekintettel figyelembe kell venni a leszabályozott 62m²-t, így a telek méretet az ... hrsz.-ú ingatlan szerinti 536m² + a hrsz.-hoz tartozóan 611m² alapterület, csökkentve 62m²-el, azaz 1085m².
- [5] A felépítmény paramétereit az építésügyi hatóság használatbavételi engedélyen alapuló adatszolgáltatása szerint határozták meg. Így a kommunális adó esetében a kerekítés szabályait alkalmazva a földszinti lakás hasznos alapterülete 122m², az első emeletié 129m², a tetőtéri lakásé 94m². Az építményadó alkalmazásában a garázsok esetében két esetben 19m², egynél 31m² a hasznos alapterület, az alagsorban található szaunáé 15m², a mosókonyháé 19m².
- [6] Az ellenőrzés adatai alapján az elsőfokú adóhatóság a 2012-2016. évre vonatkozóan kommunális és építményadó adónemekben összesen 363.500 forint + 854.985 forint adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, adóbírságot szabott ki és késedelmi pótlékot számított fel. A 2011. évre elévülés miatt nem tett megállapítást. Az elsőfokú határozat nem rendelkezett a telekadóról.
- [7] A felperes a BP/1008/07599-4, 5/2017. számú határozatával megváltoztatta az elsőfokú döntést.

Telekadó adónemben a 2011. évre elévülés miatt nem tett megállapítást, a 2012-2016. adóévekre vonatkozóan évente 53.855 forint adókülönböt állapított meg a felperes javára. Építményadó adónemben számítási hiba miatt korrigálta a garázsok után 2016. évre megállapított adó különbségét, amellyel az adóhiánynak minősülő építményadó különbségét mindösszesen 854.893 forintra változott, ehhez képest változott az adóbírság. Az építményadó adóhiánya után kiszabott késedelmi pótlékra vonatkozó megállapítást megsemmisítette és az elsőfokú adóhatóságot késedelmi pótlékszámítás tekintetében új eljárás lefolytatására utasította. Egyebekben az elsőfokú határozatot kiegészített jogi indokollással helybenhagyta.

- [8] Indokolása szerint nincs olyan adótárgy, amellyel kapcsolatban több adónemben is adókötelezettséget állapított volna meg az elsőfokú adóhatóság; a kommunális adó tárgya a lakás, az építményadó tárgya a lakásnak nem minősülő építmény, a telekadó tárgya a telek. Az ingatlan hasznos alapterületének számítása során irányadónak tekintették, hogy a használatbavételi engedély kiadása kapcsán megtartott helyszíni szemle adatai szerint az elvégzett építési munka megfelel az építési engedélynek, így az ahhoz tartozó műszaki leírás alapján meghatározhatók a hasznos alapterületek, illetve az, hogy a mosókonyha és a szauna nem csak tárolásra alkalmasak, ezért nem minősülnek kiegészítő helyiségnek. Az adókötelezettség mind a lakóterületeket érintő kommunális adó, mind az garázsokra, mosókonyhára, szaunára vonatkozó építmény adó tekintetében fennáll.
- [9] A telekadót az elsőfokú adóhatóság az Ingatlanon lévő építmény figyelembe vételével állapította meg. A korrekcióval a telek adóköteles területe, mint a telekadó alapja 354,3 m², mértéke a Telek Ör. 6. § (2) bekezdés a) pontja alapján 150Ft/m². Mindezekre tekintettel a felperes javára a korábbi telekadó kivételéhez képest adókülönbség tart fel, melyről az elsőfokú adóhatóság nem rendelkezett, ezért az alperes az elsőfokú határozatot e tekintetben megváltoztatta és kiegészítette. Kitért arra, hogy az út céljára leszabályozott 62 m² után nincs megállapítva telekadó.

A kereseti kérelem

- [1] A felperes keresetében az alperesi határozat hatályon kívül helyezését kérte a kivetett telekadó kivételével és annak megállapítását, hogy a 10199/1. helyrajzi számú ingatlan vonatkozásában 2017. évben is eleget tett adózási kötelezettségének. Álláspontja szerint a 10200/1 hrsz.-ú ingatlan a telekegyesítés óta nem létezik, csak az Ingatlan van 10199/1 hrsz. alatt. A telekadó bevallást nem is ő töltötte ki, a beavatkozó munkatársa mondta, mit csináljon. Az érintett adónemeket nem önadózással állapítják meg, így nem is volt bevallási kötelezettsége. A telekadó kivételével nem kapott felhívást az adózásra. Az mosókonyha és a szauna megjelölésű helyiségek nem tárgyai az építményadónak, mert nincs vízfelvételi-, leadási lehetőség, csak tárolásra alkalmasak. Ebben a tekintetben tanúbizonyítást indítványozott. Hivatkozott arra is, hogy egy adótárgy után a beavatkozó csak egyféle adót vethet ki. A későbbiekben előadta, a kapcsolódó önkormányzati rendeletek sértik az Alaptörvényt, szükséges az Alkotmánybíróság megkeresése, továbbá vitatta az egyes adók mértékét. Az építményadó esetében a felperes tanúbizonyítási indítványát az elsőfokú bíróságnak a bizonyítási teherre vonatkozó, a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. tv. (a továbbiakban: Pp.) 3.§ (3) és 164.§ (1) bekezdését követő tájékoztatását követően is fenntartotta, egyéb indítványt nem terjesztett elő.

Az elsőfokú ítélet

- [2] Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével elutasította a felperes keresetét.
- [3] Indokolása szerint az önkormányzat adómegállapítási joga a helyi adókról szóló 1990. évi C.

törvényben (a továbbiakban: Htv.) meghatározott adóalanyokra és adótárgyakra terjed ki. A beavatkozó rendeletével vagyoni típusú és kommunális jellegű adó bevezetésére jogosult, ahol vagyoni típusú adó az építményadó és telekadó, kommunális jellegű adó a kommunális adó. Ezen adók a Htv. rendszerében önálló adók. Felperes alaptalanul kifogásolta, hogy jelen esetben adótöbbszörözés áll fenn. A Kúrai Önkormányzati Tanácsnak Köf.5.039/2014/4. számú határozata vizsgálta a jelen perben is alkalmazott Ép.Ör. és Telek.Ör. szabályait vizsgálta. A Kúria szerint „...a Helyi adó tv. 7. § a) pontja az adótöbbszörözés tilalmát az adótárgy azonosságára vonatkoztatja. A tilalmazott helyzet akkor áll elő, amikor az önkormányzat ugyanazon adótárgy után több jogcímén is megállapít adókötelezettséget. ... Az adótöbbszörözés tilalma alól az Ör. 2. (Telekadó Rendelet) 4. § (1) bekezdés első fordulata menti fel a két szabályozást azzal, hogy a Helyi adó tv. 19. §-a szerinti normatív mentességi okokon túl helyi mentességi szabályokat alkot. Ez a vizsgált esetben azt jelenti, hogy az érintett önkormányzat az építményadó tárgyának minősíti az építményt, de a telekadó tárgyat „az épület, épületrész hasznos alapterületével egyező telekrész” mentességének figyelembe vételével kell meghatározni.” Az építményadó tárgya nem azonos a telekadó tárgyával, és egyik adó tárgya sem azonos a kommunális adó tárgyával (lakás), amelyből következően az elsőfokú adóhatóság azzal, hogy nem azonos adótárgyakra vetett ki adót, az adótöbbszörözés tilalmát nem sértette meg. A Legfelsőbb Bíróság a Kfv.I.35.234/2001/4. Kfv.II.39647/2002/9. számú, a Kúria a Kfv.V.35.018/2010/5., Kfv.I.35.484/2012/5., Kfv.VI.35.748/2012/5., Kfv.I.35.576/2017/5. számú ítéleteiben azonos jogértelmezéssel döntött arról, hogy eltérő vagyontárgyak adóztatása nem valósít meg adótöbbszörözést. A felperes által hivatkozott adótöbbszörözést akkor lehetne kimondani (643/B/1996. AB határozat), ha például a perbeli lakások vonatkozásában az elsőfokú adóhatóság építményadóval és kommunális adóval is terhelte volna egyszerre, mely jelen perben nem volt megállapítható.

- [4] Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. tv. (a továbbiakban: Art.) 125. § (2) bekezdése értelmében az adóhatóság állapítja meg - a helyi iparüzési adó és az adóbeszedéssel megállapított idegenforgalmi adó kivételével - a helyi adókat (kivetéses adózás). Az adómegállapítás e fajtájában az adót az adóhatóság bevallás alapján, kivetéssel állapítja meg. Így a felperesnek törvényi kötelezettsége a bevallás benyújtása, és ezt követően kerül sor az önkormányzati adóhatóság részéről az adó kivetésére. Az Art. nem ír elő adóbevallás benyújtására történő felhívást/felszólítást. A bevallásnak önkéntes jogkövetés útján kell eleget tenni.
- [5] A felperes által csatolt, az ingatlanok egyesítésére vonatkozó határozat nem alkalmas a közhiteles ingatlan-nyilvántartás megdöntésére; a nyilvántartás adatai szerint a két ingatlan (... és ... helyrajzi számú) a felperes tulajdonában van. Az elsőfokú adóhatóság a rendelkezésére álló (kerületi építésigazgatási iroda nyilvántartása, főépítész iroda által készített fényképek, KSZT Térinformatikai Rendszerben mért adatok) adatok alapján állapította meg a felépítmény paramétereit. Azok alapján alaptalan az a felperesi hivatkozás, hogy az alagsorban nincs vízfelvételi és vízleadási lehetőség, melynek következtében az építmény adóval érintett helyiségek nemcsak tárolásra alkalmasak. A Htv. 11.§ (3) bekezdéséből következően nincs jelentősége annak, hogy a helyiségek eredeti funkciójuktól eltérő hasznosulnak. A felperes bizonyítási indítványait azért mellőzte az elsőfokú bíróság, mert azoktól sem volt várható olyan értékelhető körülmény, amely eltérő ítéleti döntést eredményezhetett volna.
- [6] A felperes alaptalanul kifogásolta, hogy a kommunális adó tekintetében mentességben részesül, figyelemmel arra, hogy nyugdíjas. A Komm.Ör. 5. §-a értelmében az időskorúak aktív járadékában részesülő személy mentesül az adó alól. Az időskorúak járadéka nem azonos az öregségi nyugdíjjal, ezt egyértelműen rögzítette az alperesi határozat.

- [7] A felperes kifogásolta az építményadó mértéke ellentétes az Ép.Ör. bevezetésekor hatályos Alkotmánnyal, valamint az Alaptörvénnyel, továbbá a kommunális adó mértéke ellentétes az Alaptörvénnyel. Ennek tekintettel indítványozta a Pp. 155/B. § alapján az Alkotmánybíróság eljárásának kezdeményezését. Az elsőfokú bíróság, értékelése szerint, nem vizsgálhatta az Ép.Ör. bevezetési rendelkezéseit, azok esetleges Alkotmányellenességét. A továbbiakban a Htv. 6. § c) pontjával összefüggésben, a KSH adatait figyelembe véve, áttekintette az önkormányzati adóztatás adómaximumát meghatározó jogalkotói elvárásokat. Következtetése szerint felperes megalapozatlanul hivatkozott arra, hogy az elsőfokú adóhatóság által alkalmazott adómértékek meghaladnák az adómaximumot.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, amelyben kérte a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a kereseti kérelemnek helyt adó ítélet meghozatalát. Indokait a jogerős ítélet vonatkozó megállapításait megjelölve a kereseti kérelem indokaival egyezően adta elő.
- [9] Így hivatkozott arra, hogy alaptalan a jogerős ítélet azon megállapítása, miszerint nem történt adótöbbszörözés. A 643/B/1996. AB határozat 3.3. pontja alapján ugyanis a több címen bevezetett helyi adóból egy meghatározott adótárgy csak egyfajta adóval terhelhető. Megalapozatlan az az ítéleti állítás, hogy nem keletkezett felhívások: a beavatkozótól kapott felhívásokat, a nem létező helyrajzi számú ingatlanokra. A perben érintett adónemeket az adóhatóság állapítja meg bevallás, adatszolgáltatás alapján kivétellel, így azokat kivették az Art. önadózási rendszeréből.
- [10] Előadta, téves a jogerős ítélet azon megállapítása, hogy az elsőfokú adóhatóságnak „tudomására jutott” a perbeli ingatlanon elhelyezkedő felépítmények tulajdonjogi helyzete és ezért rendelték volna el a bevallások utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést. A telkeket a beavatkozótól vette, építési és használatbavételi engedélyt tőle kapott, több hatósági döntés is volt. Az építményadó fizetésére vonatkozó figyelem felhívásra azonban nem került sor. Téves az a megállapítás is, hogy a két ingatlan egyesítésére vonatkozó határozat nem alkalmas a közhiteles ingatlan-nyilvántartás megdöntésére.
- [11] Téves a jogerős ítéletnek a 19m² alapterületű mosókonyhára vonatkozó megállapítása, mivel az csak tárolásra alkalmas, nem része a hasznos alapterületnek, továbbá az is, hogy a tanúmeghallgatásokból nem lett volna olyan értékelhető körülmény kinyerhető, amelyet a bíróság a perben befolyásolható tényezőként vehetett volna figyelembe.
- [12] A felperes az alperes ellenkérelemre tekintettel előkészítő iratot csatolt, amelyben arra hivatkozott, törvénysértő, hogy vele szemben adóbírságot szabtak ki. Más ingatlanok esetében ki tudták adni a felhívást bevallásra, jelen esetben azonban csak a bevétel elérése vezérelte a beavatkozót. Itt hivatkozott az Ép.Ör. 7.§-ára, mely szerint a tárolóhelyiségek után - kivéve egyebek mellett a mosókonyhát - 75%-os adókedvezmény illetné meg.
- [13] Beavatkozó nem terjesztett elő ellenkérelmet.
- [14] A veszélyhelyzet ideje alatt érvényesülő egyes eljárásjogi intézkedésekről szóló 74/2020. (III. 31.) Korm. rendelet (a továbbiakban: Rendelet) szabályainak alkalmazása során, szem előtt tartva a tisztességes eljárás alapelvét, a Kúria lehetőséget biztosított a felek számára, hogy a tárgyaláson elmondani kívánt összegzést/kiemelést írásban megtehessék. A peres felek nem éltek a lehetőséggel.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [15] A felperes felülvizsgálati kérelme nem alapos.
- [16] A Kúria a Pp. 272.§ (2), 275.§ (2) és (5) bekezdéseinek megfelelően a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között, az ott megjelölt jogszabályok szerint, a rendelkezésre álló iratok alapján vizsgálhatja felül.
- [17] A jogerős ítélet felperes által kifogásolt tényállításai kapcsán a Kúria azt állapította meg, hogy a ... és ... helyrajzi számú ingatlanok egyesítésének elrendelését követően a felperes az Ingatlanra, az egyesítést követő helyrajzi számnak megfelelően, hrsz. alatt kapott építési-, majd használatbavételi engedélyt. A változásokat azonban nem csak az ingatlannyilvántartáson, de a beavatkozó nyilvántartásain sem vezették át, a felépítményre vonatkozó, felperest terhelő bejelentésen alapuló változás sem szerepel az ingatlannyilvántartásban. Ez eredményezte azt, hogy az idő múlásával az információk elenyésztek, az Ingatlanhoz rendelt ... hrsz. a beavatkozó nyilvántartásaiban visszarendeződött eredeti státuszába, és ismételten úgy kezelték az adatokat, hogy felperesnek két önálló telke van, melyek közül az egyiket, a hrsz. alattit beépítette, a másik, a hrsz.-ú ingatlan beépítetlen. A felperest erre tekintettel hívták fel a hrsz.-ú, a beavatkozó által beépítetlenként kezelt ingatlanra vonatkozó telekadó bevallás benyújtására.
- [18] Az egyesítés ingatlannyilvántartáson történő át nem vezetése a felperes helyi adó fizetési kötelezettségei közül a telekadó esetében lehetne releváns tényállási elem, amennyiben a telkek méretét nem az alperes által alkalmazott összevont alapterületre, csökkentve a kisajátított területtel, hanem telkenként önállóan kellene megállapítani, és csak az egyik minősülne beépítettnek. A telekadó tekintetében azonban a felperesnek nem volt kereseti kérelme, a telekadóról az elsőfokú bíróság nem dönthetett, így ezt a kérdést a tényállás vizsgálatán túl a Kúria sem érinthette. A felülvizsgálati kérelemnek a tényállást érintő előadásairól az állapítható meg, hogy a jogerős ítélet a releváns adatokat megfelelően tartalmazza. A felperes adófizetési kötelezettségének jogalapját nem érintik azok a körülmények sem, amelyek a beavatkozó „tudomásra jutására”, bevételeinek csökkenésére vonatkoznak. Amire esetlegesen hatással lehetnének, az az adóbírság alkalmazása: ebben a körben azonban szintén nem volt a felperesnek kereseti kérelme, az adóbírság kifogásolása önálló előadásban először az alperes felülvizsgálati ellenkérelmére tett felperesi észrevételben jelent meg. Jogerős ítélet hiányában az adóbírság kérdését sem vizsgálhatta a Kúria.
- [19] A kommunális adó és az építményadó az Art. 125.§-ában szabályozott kivetéses adózás körében nyert szabályozást. Az Art. 125.§ (2) bekezdése szerint az adóhatóság állapítja meg - a helyi iparüzési adó és az adóbeszedéssel megállapított idegenforgalmi adó kivételével - a helyi adókat, továbbá - a föld bérbeadásából származó személyi jövedelemadó kivételével - az önkormányzat költségvetése javára más törvény alapján fizetendő adókat (kivetéses adózás). Helytálló az a felperesi előadás, hogy a kivetésre bejelentés, vagy bevallás alapján kerül sor. Ezek elmaradása azonban nem jelenti az adófizetési kötelezettség alóli mentesülést, mivel ekkor az adóhatóság alkalmazhatja Art. 128-130.§-aiban szabályozott utólagos adómegállapítást. A felperes kommunális és építményadó bevallásainak hiányában az elsőfokú bíróság alappal tekinthette helytállónak az utólagos adómegállapítást.
- [20] Az építményadó alapjának meghatározása során a gépjármű tároló figyelembe vételét felperes nem vitatta, keresetében a mosókonyha és a szauna-, felülvizsgálati kérelmében a mosókonyha figyelmen kívül hagyását kérte. A hasznos alapterület számítására irányadó szabályokat a Htv. 52.§ 9. és 10.

pontjai tartalmazzák. A 9. pont szerint hasznos alapterületbe bele tartozik a lakáshoz, üdülőhöz tartozó kiegészítő helyiségek, melléképületek, melléképületrészek kivételével valamennyi helyiség összegzett alapterülete, valamint a többszintes lakrészek belső lépcsőjének egy szinten számított vízszintes vetülete is beletartozik. A 10. pont értelmében kiegészítő helyiség a lakáshoz, üdülőhöz tartozó, jellegénél és kialakításánál fogva csak tárolásra alkalmas padlás, pince, ide nem értve a gépjárműtárolót.

- [21] Az elsőfokú bíróság által irányadónak tekintett építési- és használatbavételi engedély szerint az ingatlan alagsorában nem pince, hanem mosókonyha és szauna van. A helyiségek építéshatósági átminősítésére nem került sor, az ingatlanon belüli használat tényleges jellege pedig nem befolyásolja az építmény adó fizetési kötelezettséget, nem veszi ki a helyiségeket a hasznos alapterület számításából. Az elsőfokú bíróság helytállóan vetette el felperes tanúbizonyítási indítványát.
- [22] A Kúria, miként az elsőfokú bíróság is, maradéktalanul egyetért a felperes adótöbbszörözés tilalmára vonatkozó előadásával. A felülvizsgálati kérelemben is hivatkozott 643/B/1996. AB határozat 3.3. pontja szerint önkormányzat adómegállapítási joga csak annyiban korlátozott, hogy a több címen bevezetett helyi adóból egy meghatározott adótárgy (pl. lakás) csak egyfajta adóval - az indítványra konkretizálva: vagy építményadóval vagy kommunális adóval - terhelhető. A felperes sem az adóigazgatási eljárásban, sem az elsőfokú bíróság előtt nem jelölte meg, hogy az épületnek mely épületrészét adóztatta alperes egyszerre építményadóval és kommunális adóval is. Ennek következtében a felperes kettős adóztatás tilalmára vonatkozó előadása az ügy érdemére nincs hatással, a jogerős ítélet ezen okból sem jogszabálysértő.
- [23] A felülvizsgálati kérelem elbírálása során a Kúria irányadónak tekintette, hogy a Pp. 272.§ (2) bekezdése következtében a felülvizsgálati kérelemben nemcsak hivatkozni kell a jogerős ítélet jogszabálysértésére, hanem azt is elő kell adni, hogy az miért és mennyiben sérti ezen rendelkezést. A felperes felülvizsgálati kérelmének indokaként alapvetően a jogerős ítélettel elbírált kereset indokait ismételte meg. A Kúria előtti eljárásában azonban már nincs lehetőség az alperesi, illetve elsőfokú hatósági határozattal, és az ezt megelőző ellenőrzéssel összefüggésben előadott jogszabálysértések vizsgálatára. Az adóigazgatási eljárásban benyújtott fellebbezés és az alperesi határozatot vitató kereseti indokok megismétlése nyomán nem állapítható meg a jogerős ítélet által megsértett jogszabályi hely.
- [24] Mindezekre tekintettel a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati kérelem nem jelölt meg a jogerős ítélet hatályon kívül helyezésére okot adó jogszabályhelyet, ezért azt a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [25] Alperesi beavatkozó részére felülvizsgálati perköltség nem merült fel, felperes és alperes pedig igazolta a Kp. 35. § (1) bekezdése folytán alkalmazandó Pp. 81. § (5) bekezdése szerinti, költség jegyzék benyújtására vonatkozó feltételt. A Kúria erre tekintettel megállapíthatta a pernyertes alperest megillető perköltséget.
- [26] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a Kp. 35.§ (1) bekezdés folytán alkalmazandó Pp. 102.§ (1) bekezdése alapján viseli a pervesztes felperes. A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékének alapját az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 39.§ (1) bekezdése szerint a felperes által vitatott építmény adó és kommunális

adók adókülönbözetének összegében, 1.218.393 forintban. mértékét az Itv. 50.§ (1) bekezdésének megfelelően állapította meg.

- [27] A felperes tárgyalás tartását kérte. A Kúria tájékoztatta a feleket, hogy a Rendelet 41.§ alapján a veszélyhelyzet ideje alatt a Kúria fő szabály szerint tárgyaláson kívül jár, és a felperes nem kérheti a tárgyalás elhalasztását, így a felülvizsgálati kérelmet a Kúria a kitűzött tárgyalási napon, tárgyaláson kívül bírálta el.

Budapest, 2020. június 18.

dr. Darák Péter sk. a tanács elnöke, Huszárné dr. Oláh Éva sk. előadó bíró, dr. Heinemann Csilla sk. bíró